

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/1799/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121346795
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121346795.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: B. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX S.-I. A., proti povinným: 1/ B. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. J. O. XXXX/XX, XXX XX S.-M., 2/ Y. W. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX S.-M., o vymożenie nepeřažného plnenia, vedenej súdnym exekútorom, B.. Andrejom Semelom, so sídlom exekútorského úradu Lichnerova 23, 903 01 Senec, ktorý ju vedie pod sp. zn. 233EX 280/21, o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 2/ voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/1799/2021, ECLI:SK:OSBB:2022:6121346795.3, vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 28.01.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného 2/ z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 28.01.2022 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie (výrok I.) a oprávnenej ani povinnému 2/ nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného 2/ na zastavenie exekúcie nepriznal (výroky II. a III.). Za použitia ustanovení § 61k ods. 1 písm. d/, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) návrh posúdil ako nedôvodný. Uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia. Exekučný súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom, pričom platí prezumpcia správnosti právoplatného rozhodnutia súdu, pokiaľ sa zákonom predvídaným spôsobom nepreukáže opak. Právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu je záväzné, nezmeniteľné a vynúiteľné. Rozsah preskúmania rozhodnutia exekučného titulu exekučným súdom sa obmedzuje len na to, či exekučný titul vydal orgán oprávnený na jeho vydanie, či sú splnené podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a či sú účastníci exekučného konania nositeľmi vymáhaných práv a povinností, čo exekučný súd robí už v štádiu pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi, ktoré je predpokladom pre začatie vykonávania exekúcie (Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo/5/2012 15.10.2012). Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo v súlade s platným právnym poriadkom toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Zákonodarca výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhatelnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o

ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejmé, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

2/ V súvislosti s námietkou povinného 2/, že právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu nastala v ten istý deň 27.04.2021, vyšší súdny úradník uviedol, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 45C/218/2014 zo dňa 18.06.2019, sa stal vykonateľný dňa 27.04.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 15Co 3/2020 zo dňa 24.02.2021, ktorý sa stal právoplatný dňa 27.04.2021. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave bolo prípustné len dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok. Ak teda nebol prípustný riadny opravný prostriedok, v prípade, že odvolanie nebolo prípustné, rozsudok Okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu jeho dorúčením. Dátum vykonateľnosti bol tak v exekučnom titule vyznačený správne. Ďalej sa vyšší súdny úradník zaoberal námietkou, že v upovedomení súdneho exekútora je uvedené začatie exekúcie proti povinnému v jednotnom čísle, aj keď v záhlaví sú označené dve osoby. Považoval ju za nedôvodnú, pretože v exekučnom titule je presne stanovená povinnosť a správne označenie žalovaného ako aj žalovaných, pričom rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/7/2010, na ktoré poukazoval povinný 2/, sa týka súdnych rozhodnutí. Samotné upovedomenie o začatí exekúcie upovedomuje povinného 2/ o začatej exekúcii. V predmetnom upovedomení je uvedené „ktorým súd povinnému“, avšak je tam uvedený povinný 1/, aj povinný 2/. V prípade chyby v písaní má povinný 2/ možnosť požiadať súdneho exekútora o opravu predmetného upovedomenia o začatí exekúcie. Nad rámec dodal, že vyhotovenie nesprávneho upovedomenia o začatí exekúcie, nemá vplyv na zastavenie exekúcie v prípade, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade s exekučným titulom a Exekučným poriadkom. V exekučnom konaní je možné viesť na podklade toho istého exekučného titulu, toho istého nároku, exekúciu proti viacerým povinným. Ak je potrebné vykonať predaj nehnuteľnosti vo vlastníctve viacerých povinných, nemožno samostatne konať s každým povinným, takýto predaj by nebol možný v dvoch exekučných konaniach. Za nepreukázané považoval vyšší súdny úradník tvrdenia povinného 2/ o tom, že bolo v jeho záujme dobrovoľne splniť záväzok z exekučného titulu. Povinný 2/ uviedol, že mu oprávnená poslala elektronickú komunikáciu, v ktorej navrhla hľadanie kupca. Povinný na túto komunikáciu nijakým spôsobom nereagoval. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 27.04.2021 a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 21.05.2021. Povinný 2/ mal takmer mesiac po skončení konania o prejavenie záujmu s predajom nehnuteľností, čo žiadnym spôsobom nepreukázal. Povinný 2/ nijakým spôsobom nerozporoval vymáhaný nárok, ani neuviedol iné skutočnosti, ktoré by mohli spôsobiť zastavenie exekúcie. V prípade, že je povinný 2/ viazaný plniť v prospech oprávneného na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, nie je možné žiadať o zastavenie exekúcie, nakoľko doložka právoplatnosti a vykonateľnosti zrušená nebola a takisto nebol zrušený exekučný titul. Nakoľko povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal súdu žiadne skutočnosti, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená, vyšší súdny úradník v zmysle ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku jeho návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

3/ Proti rozhodnutiu podal povinný 2/ sťažnosť, v ktorej uviedol, že súd nepreskúmal dostatočne formálnu vykonateľnosť rozsudku v zmysle § 53 ods. 1 Exekučného poriadku. Ak by tak urobil, musel by prísť k záveru, že nie je možné pristúpiť k nútenému výkonu rozhodnutia predtým, ako márne uplynie povinnému 2/ lehota na dobrovoľné plnenie povinnosti uloženej mu súdom. Pochybením Okresného súdu Bratislava III mu bolo odopreté právo dobrovoľne plniť, a to v dôsledku nesprávne, resp. v rozpore s ustanovením § 232 ods 2 a 3 CSP vyhotovenej doložky vykonateľnosti. Exekučný súd neakceptoval a nesprávne argumentuje skutočnosťou, že rozsudok sa stal vykonateľný dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudkov prvostupňového a odvolacieho súdu. Interpretácia súdu nemá oporu v zákone a priamo protirečí spomenutému ustanoveniu § 232 ods. 2 a 3 CSP. Povinný 2/ nespochybňuje rozhodnutia súdov v základnom konaní, spochybňuje vyhotovenie doložky vykonateľnosti, ktorá musí byť časovo naviazaná na dátum právoplatnosti. Vyhotovenie doložiek nie je rozhodovacím úkonom súdu, proti ktorému by mohol byť podaný opravný prostriedok. Vynúiteľnosť plnenia je viazaná na podmienku, že povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nesplnil to, čo mu bolo právoplatným rozhodnutím súdu uložené splniť. Podľa rozsudku sú traja povinní a zároveň traja oprávnení. Je mimoriadne pozoruhodné, že o tom, kto z povinných z rozhodnutia bude v exekučnom konaní nakoniec oprávnený, rozhodne to, koho právny zástupca bude rýchlejšie pri počítači a prvý podá návrh na exekučné konanie. Je to však právna realita a v danom konaní je nutné to rešpektovať. Povinný 2/ je toho názoru, že prejedávaná vec spadá pod dôvod zastavenia exekúcie vymedzený § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Nič nenaznačovalo, žeby povinný 2/ nechcel naplniť rozhodnutie súdu. Z odôvodnenia uznesenia nie je vôbec zrejmé, o čo súd opiera svoje nesprávne závery o vykonateľnosti rozsudku v

prípade, že prvostupňový rozsudok nadobudol právoplatnosť až súčasne s nadobudnutím právoplatnosti odvolacieho súdu. To, čo tvrdí v uznesení súd, platí iba pre právoplatnosť rozsudku, ktorý skutočne nastáva jeho doručením. Lehota vykonateľnosti pri odvolaní zostáva nedotknutá a je naviazaná na právoplatnosť rozsudkov prvostupňového a odvolacieho súdu. Pojem „vykonateľnosť“ zákon spája iba s takými rozhodnutiami, ktoré ukladajú povinnosť plniť. Je to teda vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje, že povinnosť uloženú v rozhodnutí možno priamo a bezprostredne vynútiť zákonnými prostriedkami (§ 232 ods. 1 CSP). Rozsudky na plnenie nadobúdajú vykonateľnosť márnym uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je v zmysle § 232 ods. 3 CSP tri dni odo dňa nadobudnutia právoplatnosti - vykonateľnosť rozsudku, je teda naviazaná na jeho právoplatnosť, ak zákon neustanovuje inak. Výnimkami sú (i) rozsudky o výživnom, ktoré sú v zmysle § 44 zákona č. 161 /2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok vykonateľné doručením, a (ii) ak súd na návrh strany uznesením rozhodne o predbežnej vykonateľnosti rozsudku podľa § 233 CSP. Toto však nie je prejedávaný prípad. Predmetný rozsudok je jednoznačne rozsudok na plnenie.

4/ K presnosti upovedomenia o zastavení exekúcie uviedol, že ak platí pre rozhodnutie, že z neho musí byť jasné, koľko ktorý povinný má plniť, je absolútne odôvodnené predpokladať, že to musí platiť aj pre oznámenie o začatí exekúcie, kde k plneniu dochádza už bez vôle, prípadne aj proti vôli povinného. V danom prípade nejde o finančné plnenie, ide o rozdelenie veci predajom, kde sú majetkové podiely oprávnenej a povinných jasne definované, no samotné trovy exekúcie budú nemalé. Podstatou rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 7/2010 v súvislosti s trovami exekúcie je, že by v oznámení o začatí exekúcie mali byť špecifikované podiely, akými budú hradíť celkové trovy exekúcie povinní. K výčitkám súdu, že povinný 2/ svoje tvrdenia o ochote dobrovoľne plniť nepreukázal, uviedol, že súd vychádzal z elektronickej komunikácie, v ktorej oprávnená navrhla hľadanie kupca, na ktorú vraj povinný 2/ nereagoval. Konanie oprávnenej v danom momente bolo podvodné, pretože sa snažila predáť vec, ktorá nebola jej a ani jeho a nebolo k nej zrušené podielové spoluvlastníctvo. Táto elektronická komunikácia oprávnenej je datovaná 13.04.2021, hoci mu bol rozsudok odvolacieho súdu doručený až 15.04.2021. Právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudol rozsudok až 27. 04. 2021. Je zrejmé, že 13.04.2021 bol povinný 2/ vlastníkom iba 1/8 predmetných nehnuteľností a nebol oprávnený ponúkať na odpredaj nehnuteľnosti vcelku. Že sa takejto nekalej (podvodnej) činnosti nedopúšťal povinný 2/, mu súd nemôže klásť za vinu. Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti bola vyhotovená 18.05.2021, teda tri týždne po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. Do tohto dátumu žiadny z účastníkov nevedel, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť. To znamená, že oprávnená, ktorá podala návrh na vykonanie exekúcie dňa 21.05.2021, nedodržala pri podaní návrhu na exekúciu ani lehotu troch dní odo dňa, kedy sa prvýkrát mohli účastníci dozvedieť, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Keďže na splnenie tejto podmienky súd neposkytol žiadnu lehotu (resp. určil nulovú lehotu), nemožno podmienku považovať za splnenú a nemožno pokračovať vo vykonaní rozhodnutia núteným spôsobom - exekúciou. Na základe uvedených skutočností navrhol napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť a exekučné konanie zastaviť.

5/ Oprávnená uviedla, že sťažnosť povinného 2/ neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zmene právneho názoru exekučného súdu vyjadreného v uznesení o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Rozsiahlejším obsahom sťažnosti sa povinný 2/ podľa jej názoru snaží len masívne zahmlieť skutočnosť, že exekučný titul mal k dispozícii, a rozhodnutie mu bolo známe z posledného pojednávania, na ktorom súd rozhodol a na ktorom boli obaja poučení, že nariadený predaj sa uskutoční exekúciou o aj preto je právne irelevantná argumentácia povinného 2/ o rozpore medzi právoplatnosťou a vykonateľnosťou exekučného titulu. Trvala na svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie a žiadala, aby súd sťažnosť povinného 2/ zamietol pre neexistenciu zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie. Povinný 2/ a oprávnená mali rovnaké právo na právne úkony, čím bolo zachované ústavné právo rovnosti obom. Povinný mal už od podania v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 45C 218/2014 k dispozícii plných 18 rokov právo na to, aby vyjadril svoju vôľu zrušiť podielové spoluvlastníctvo a navrhnúť spôsob (formu) na jeho vyporiadanie. Povinný 2/ toto svoje právo nikdy a nijakým spôsobom nevyužil a dnes viní súd, že mu nezákonne zmaril dobrovoľné plnenie. Povinný 2/ v sťažnosti neuviedol pravdu využívajúc hanlivé označenie tvrdiac, že oprávnená „podvodne“ ponúkala sporné nehnuteľnosti na predaj formou inzercie. Predať podiely povinných právne nebolo a nie je možné a o kúpu spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/8 nemôže mať nik (tretia osoba) záujem s výnimkou niektorého z ostatných podielových spoluvlastníkov (predkupné právo opakovane ponúkané oprávnenou nevyužili ani povinná 1/ a ani povinný 2/), a tak je logická a jedine správna úvaha, že inzerciou chcela súkromne a pre vlastné účely vytvorenia si názoru o hodnote, získať náležitý

prehľad z prostredia reálneho trhu s nehnuteľnosťami. Ak takéto logické správanie povinný 2/ označí ako „podvodné“, potom sám seba diskvalifikuje. Ako dôkaz predložila Návrh na zrušenie a vyporiadanie nehnuteľností ponúkané oprávnenou povinnejšou 1/ a povinnému 2/, na ktorú nikdy nereagovali ani len napr. protinávrhom. Oprávnená trvá na obsahu všetkých jej vyjadrení vo veci zastavenia predmetného exekučného konania.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného 2/ nie je dôvodná.

12/ Exekúcia sa vykonáva na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 45C/218/2014 zo dňa 18.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 15Co/3/2020 zo dňa 24.02.2021. Ním súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne (oprávnenejšou v exekučnom konaní), žalovanej 1/ (povinnejšou 1/ v exekučnom konaní) a žalovaného 2/ (povinnejšou 2/ v exekučnom konaní) k nehnuteľnostiam (bližšie špecifikovaných vo výroku exekučného titulu) a vyporiadal ho nariadením predaja uvedených nehnuteľností s tým, že výťažok z predaja bude rozdelený podľa ich spoluvlastníckych podielov, a to žalobkyňi spoluvlastnícky podiel 1/8, žalovanej 1/ spoluvlastnícky podiel 3/4 a žalovanému 2/ spoluvlastnícky podiel 1/8. Povinný 2/ však uvedené rozhodnutia ako exekučný titul spochybňoval, resp. spochybňoval ich vykonateľnosť z dôvodu, že mu nebola poskytnutá žiadna lehota na dobrovoľné plnenie, pričom v sťažnosti na týchto tvrdeniach zotrval a navyše považoval odôvodnenie vyššieho súdneho úradníka v tejto časti za nedostatočné.

13/ Sudca dal povinnému 2/ za pravdu v tom, že vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení nevyporiadal s vyššie uvedenými tvrdeniami povinného 2/ jednoznačne a presvedčivo. Totiž konštatovanie vo vzťahu k najpodstatnejšej námietke povinného 2/ o „nevykonateľnosti“, resp. neposkytnutí lehoty na dobrovoľné plnenie vykonávaného rozhodnutia, že „rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 45C/218/2014 zo dňa 18.06.2019, ktorý sa stal vykonateľný dňa 27.04.2021 je vykonateľný v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 15Co 3/2020 zo dňa 24.02.2021, ktorý sa stal právoplatný dňa 27.04.2021. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 15Co 3/2020 zo dňa 24.02.2021 bolo prípustné len dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok. Ak teda nebol prípustný riadny opravný prostriedok, v prípade, že odvolanie nebolo prípustné, rozsudok Okresného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu jeho dorúčením. Teda dátum vykonateľnosti bol v exekučnom titule vyznačený správne“, skutočne nemožno považovať za postačujúce. Vyšší súdny úradník len konštatoval známe fakty, bez vysvetlenia prečo je uvedené rozhodnutie riadnym exekučným titulom hoci v ňom absentuje lehota na plnenie. Napriek tomu, nie sú tvrdenia povinného 2/ o nevykonateľnosti exekučného titulu a odopretí mu lehoty na dobrovoľné plnenie

správne a nemôžu mať za následok zastavenie exekúcie ako požadoval, a to z dôvodov, ktoré sudca ďalej ozrejmi.

14/ Vykonateľnosťou rozhodnutia je potrebné rozumieť vynúiteľnosť v titule obsiahnutej povinnosti zákonom stanoveným spôsobom. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Výrok rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nariadením predaja a rozdelením výťažku neukladá povinnosť, ale postihuje majetok, teda v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku sa považuje za spôsobilý exekučný titul. Taký rozsudok ako osobitý exekučný titul, sa v dôsledku toho, že nestanovuje povinnosť, stáva vykonateľným, akonáhle nadobudne právoplatnosť (neobsahuje teda žiadnu lehotu na splnenie povinnosti). O tom, že vlastnosťou takého rozsudku je jeho vykonateľnosť (§ 232 ods. 1 CSP) svedčí dlhodobá prax súdov (napr. R 81/1967, alebo rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/910/2015 z 12.10.2016, prípadne uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20Cdo 4144/2007 zo dňa 31.03.2010), ale aj odborná literatúra (napr. Civilný sporový poriadok - Veľké komentáre, Števček, Ficova, Baricová a kol., Nakladateľství C.H. BECK, 2016, str. 498; Občiansky zákonník - Veľký Komentár, I. Fekete). Takému výroku rozsudku potom zodpovedá aj osobitý spôsob vykonávania exekúcie - rozdelením spoločnej veci (§ 189 a 190 Exekučného poriadku), ktorý sa uplatňuje pri exekučných tituloch, ktorými bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo k veci a ako spôsob vyporiadania spoluvlastníkov bol určený predaj (alebo reálne rozdelenie veci) podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto sú tvrdenia povinného 2/ o vyznačení doložky vykonateľnosti v rozpore so zákonom a nemožnosti plnenia bez súdom určenej lehoty, nesprávne.

15/ Rovnako za nedôvodnú považoval sudca obranu povinného o „dobrovoľnosti plnenia“, pretože z podstaty exekučného titulu, ktorým je nariadený predaj spoločnej veci, nemožno objektívne hovoriť o možnosti dobrovoľného plnenia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 Exekučného poriadku. V prípade osobitosti takého exekučného titulu vyplýva, že podmienkou dôvodného návrhu na vykonanie exekúcie nie je predchádzajúce nesplnenie povinnosti určenej exekučným titulom, nakoľko ani nie je objektívne možná. Pre rozhodnutie vo veci neboli právne významné ani tvrdenia o inzerovaní nehnuteľností na predaj. Vzhľadom k tomu, že exekučný titul neobsahoval lehotu na plnenie, mohol po právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia návrh na vykonanie exekúcie podať ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov. Bolo pritom nerozhodné, aké postavenie s ohľadom na povahu sporu o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva (iudicium duplex) v nachádzacom, t.j. základnom konaní zastával, pretože účastníkmi v exekúcii musia byť všetci spoluvlastníci, čo vyplýva z hmotnoprávnej úpravy spoluvlastníctva. V takom prípade sa spoluvlastník, ktorý návrh na vykonanie exekúcie podal, stal oprávneným v exekučnom konaní a ostatní spoluvlastníci sú z procesného hľadiska považovaní za osoby povinné, pretože proti nim návrh na vykonanie exekúcie smeruje.

16/ Za dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, nemožno považovať ani „nedostatky“ upovedomenia o začatí exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie je svojou povahou procesným aktom súdneho exekútora, ktorým oznamuje povinnému, že sa voči nemu vedie exekúcia. Exekúcia sa však nevedie na podklade upovedomenia o začatí exekúcie, ale na základe návrhu oprávneného a exekučného titulu, ktorý k nemu priložil, po preskúmaní ktorého podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Preto zákon ani nespája s nedostatkami (náležitostí) upovedomenia o začatí exekúcie, resp. chýb v ňom uvedených, následok v podobe zastavenia exekúcie (a to ani podľa § 61k ods. 1 ani podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku). Návrh na zastavenie exekúcie má smerovať proti prípustnosti exekúcie, nie proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Pokiaľ však ide o podstatu, a to podieľanie sa na trovách súdneho exekútora, možno prisvedčiť tvrdeniam povinného 2/, že pri osobitosti tohto exekučného konania, kde exekúcia je realizovaná v prospech všetkých účastníkov konania (podielových spoluvlastníkov), znášajú trovy obidve strany (t.j. aj oprávnená aj povinná 1/ a 2/) podľa výšky svojho podielu, nakoľko exekútor vykonáva úkony v prospech všetkých účastníkov. Teda na trovách exekúcie súdneho exekútora sa podieľajú všetci dotknutí podieloví spoluvlastníci, pretože i samotný predaj a rozdelenie výťažku rieši situáciu všetkým spoluvlastníkom rovnako a súčasne, čo zodpovedá aj spravodlivému usporiadaniu veci. Preto je upovedomenie o začatí exekúcie v časti trov exekúcie súdneho exekútora nesprávne. Týmto zároveň dáva súd súdному exekútorovi podľa § 32 Exekučného poriadku pokyn na úpravu upovedomenia o začatí exekúcie v tom zmysle, že na náhradu trov exekúcie predajom nehnuteľnosti nezaviaže žiadneho účastníka, ale pri poučení účastníkov o určení ich novej výšky s poukazom na § 6, 7, 13 a 23 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (keďže ich reálna výška bude

známa až po realizácii predaja nehnuteľnosti) uvedie i to, že budú uspokojené podľa výšky ich podielov k spoločnej veci. Súdny exekútor si svoje trovy exekúcie, na ktoré má nárok, následne uspokojí od všetkých účastníkov exekučného konania (oprávnenej a povinných 1/ a 2) po realizácii predaja podľa výšky ich podielov v závislosti od sumy získanej predajom nehnuteľností.

17/ Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť povinného 2/ ako nedôvodnú zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (